

2256

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Register.

I:c 3. "Min yana."

" 5. "Jag vaknade upp och med undrande blick..."

" 7 "Om livets törnen dig bittert stinga..."

" 8 "Var glad hur världen än sig vänder..."

" 11. "Det menklige livet".

" 13 Det bästa sättet.

" 14 "När man kommer till en stuga..." /fragment/

" 15 "Så lustigt vandrar jag..."

2256

LANDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

2.

Upplysninger angående efterföljande visor.

Enligt vad Nils Andersson uppger hörde han visorna sjungas under den tid han arbetade vid Ringsjöns sänkning år 1884. Den som sjög dem, med undantag av de två fragmenten av gesällvisor, var en f.d. knekt vid överste Rappes regemente. Denne överste Rappe var religiöst intresserad och delade ut psalmböcker och biblar till manskapet. Stämningen inom regementet påverkade knekten att dikta visorna.

Gesällvisorna sjögs enligt Anderssons uppgift av utklädda arbetare / mera därom framför en av visorna/.

När höge män med ännu högre vanor,
föraktfullt tala om arbetets son,
och dennes simpla sätt och fula vanor,
och när i blicken ligger öppet hån,
då - ja - min vana är att tiga stilla,
ty bättre det, än ständigt tala illa.

När riksdagsherrar jämnt med rörlig tunga,
motioner väcka av tvetydigt slag,
när "svavelpredikanter" ynkligt sjunga,
och viggja proselyter dag från dag,
då - ja, min vana är, att tiga stilla,
ty bättre det, än ständigt tala illa.

När nödens barn få hungersqvalen lida,
och sakna hvad till menskans nödtorft hör,
när rike män, som bo vid deras sida,
med tjugtals rätter magen rent förstör,
då, ja, min vana är att tiga stilla,
ty bättre det, än ständigt tala illa.

När unge män med frisk och god förmåga,
godtyckligt jagas ut till exersis
der helsa krafter, de onyttigt våga
och bli förstörda uppå tusen vis
då - ja, min vana är att tiga stilla
ty bättre det än ständigt tala illa.

När vänskapsband, vid fyllda bägarn knutna
av blott ett ord en bokstaf lösas opp;
när veteraner, utaf åren brutna
förlora allt sitt stöd, sitt drömda höpp,
då - ja min vana är att tiga stilla,
ty bättre det; än ständigt tala illa.

När sanning, rätt i smutsen handlöst kastas
utaf ett folk, som tror på ingenting
när svaga hjernor totalt öfverlastas
med krystad lärdom hämtad vida kring
då - ja min vana är att tiga stilla
ty bättre det, än ständigt tala illa.

När herden som skall fårahjorden vakta
de sina söker klippa här och hvar
och dessa skrända rymma fältet sakta
tills ej ett enda finns af flacken kvar
då - ja min vana är att tiga stilla
ty bättre det än ständigt tala illa.

När sist ett oundvikligt öde tvingar
dig djerfve ändtligt, till att ta reson,
och döden sakta budskap öfverbringar,
samt nödgar dig slå an en lägre ton,
då - ja min vana är att tiga stilla
ty bättre det, än ständigt tala illa.

2256

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

5.

Jag vaknade upp och med undrade blick;
jag sporde mig sjelf hvar jag var.
Af leende vänliga blickar då fick
den spörjande blicken det svar.
mitt barn du har inträdt i livets kupe
och väcks af en moderlig kyss.
Dock ägde jag ännu ej någon ide
därom att jag hunnit helt nyss
från livets första station.

Nu leende ängar och dalar jag såg
och allting var jublande fröjd,
mitt sinne var öppet och gläd. var min håg
med litet den lille var nöjd
och framåt de tjusande taflor förbi
gick tåget med svindlande fart,
och barnet blev yngling och stannade snart
vid Amors anhaltsstation.

När tåget sen afgick med buller och bång
kupen af flickor var full
betagen jag blev och jag tror ej en gång
jag viste om det varit ikull
hejt hastigt och lustigt jag gjorde mitt val
Gud gifve jag och gjort det rätt,
snart anghvisslan löjd likt en varningssignal
och nu steg jag af med Addén,
vid Äktenskapets station.

2256

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

6

Vi åkte då båda i samma vagon
vi åka tillsammans ännu
till början mig syntes mig tiden ej lång
men då jag lärt känna min fru
så kila jag ut vid hvarenda station
och sjunger en vemodsfull sång
och slutar då alltid i klagande ton
Gud gifve jag en gång vid lifvets sista station!

2256

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

7

Om livets törnen dig bittert stinga...

Om livets törnen dig bittert stinga
Full dock ej modet din smärta tvinga
Om du hur ödet än vexla må -
Beständigt vet vara nöjd - ändå.

Om ödet än utav blinda nycker
Ditt guld och välstånd ifrån dig rycker
Stor sak deri, börja åter på
Med friska tag men var nöjd ändå.

Om utaf armod och nöd du pröfvas
Låt ej din kraft och ditt sinne sövas.
Ty pröfvotiden sitt slut skall nå-
tag saken lugnt men var nöjd ändå.

Om afundsmännen dig småsint hädar
och lömskt på ryggen ditt ryckte smädar
Så vet att småstyng ej hjertat nå,
Nej le derät men var nöjd ändå.

Om utaf vännen du bittert böner
Att din vänshap med falskhet löner
Låt hycklad venskap sin färde gå
Begråt den ej men var nöjd ändå.

Om svekfull tärna ditt hjerta dårat
Och grymt och bittert din kärlek sårat
Hon var ej värd att din kärlek få
Kväf derfor sorgen men var nöjd ändå.

2256

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

8.

Var glad hur världen än sig vänder.
Var lugn då tiden syns dig svår.
Det knallar en minut i sänder.
En dag en månad och ett år -
Snabb nog blir livets färd för mången.
Ty tidens bantåg går i traf
Och man är kommen vid perrongen.
Förr än man väl vet ordet af.

Hvi är du utaf sorg betagen
För detta livets små besvär.
Ack har du bara bröd för dagen.
Du ju för dagen tryggad är -
Låt högre makter för dig råda.
När dagar komma dagar gå
Om du får morgondagen skåda,
Blir det väl utväg äfven då. -

Sköt dina plikter lugnt och stilla,
Tag nöjd hvad lifvet dig består
Och hvar belåten med det lilla
Om du det större icke får
Du har ej någon rätt att klandra.
Din mindre goda lott ännu
Det fimmes millioner andra,
Som har det skralare än du.

Sörj icke om din rock är sliten,
Och västen klen och hatten spräckt
Är du ej skyldig för habiten
Så kan du bära honom käck
En lappad sko du väl kan slita
En tid bortåt förutan knot.
Den som fått pjexorna på krita,
Han står på mycket sämre fot.

Din bostad är måhända ringa
Upp under taket i en vrå.
Bekvämligheter har du inga
Slikt bjuder ej en vindsskrubb på.
Du har kanhända trappor fyra,
Att knoga uppför rätt i rad.
Men om du har betalt din hyra,
Så kan du ändå vara glad.

Om under det än stormar rasa
Din fönsterruta går i kras
Så laga hålet med en trasa.
Tills du får råd att köpa glas.
Lägg koks uti din gamla gryta
Och värm din huttrande gestalt
Och skulle bränslet vilja tryta.
Försök att taga saken kallt.

2256

10.

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Wårt lif har mycken sorg och smärta
och därför just jag manar så.
Gif glädjen plats uti ditt hjerta
Den främsta plats som den kan få.
War glad det är mitt råd det bästa.
Naturens lag och himlens bud -
War glad så fröjdar du din nästa
War glad så prisar du din Gud.

2256

LUND UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Du födes du häsar ditt lif med en tår. Du döpes och gråter,
så tänder du får, då gråter du åter, får "ältan" och gråter,
Och kånkas och vaggas ett år eller två,
får socker och välling men gråter ändå.

Snart börjar du tulta på golfvat omkring slår näsan - men säger
det gör ingenting men fasligt du gråter så ramlar du åter
från bordet och lär dig med tårar och hot
att hämmas på golfvat - du stötte emot.

Så får du proceptor och handplagg och stut, Du svettas vid boken
och gråter till slut. Du stavar och gråter får skollof men åter
då klockan har slagit du träffar din vän
magistern med boken och riset igen .

Så hastar du modig på verldsbanan ut, och hoppas att sorgen
och tvånget ta slut. Men säkert du åter, Om och du ej gråter
skall finna att nu har du orsaker nog
att gråta de timmar då fordom du log.

Straxt ser du en flicka blir olyckligt kär, Förkunnar din låga
och suckar och svär får avslag och gråter så älskar du åter,
får genast rivaler kabaler och kval
och ovänner många och dumma förtal.

Så för du din engel till Altarets fot, och tar under tårar,
dess lüften emot, av sällhet du gråter, snart gråter du åter,
ty vann du i striden och kärlek förut
i striden med frun, får du orätt till slut.

Nu börjar doktorer och ungar och släp med ammor och vaggor
och pigor och skräp då ser jag hur åter Du blygs att du gråter
men släpar så tåligt ditt Årenskapsok
blir gammal och skröplig och fromsint och klok.

Sen sjunger du sist väntar blott den minut som skänker dig lugnet
som vinkar ditt slut, då tänker du åter på lifvet och gråter
men somnar och jordas med jämmer och ståt
och glöms efter tre, fyra veckor bortåt.

2256

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

13.

Det bästa sättet.

Om någon frågar hur jag mår
Jag svarar hastigt: jo jag tackar
Det knallar gudskelof och går
Fast lifvets stig har sina backar
Än bär det upp än bär det ner.
Men glädt jag lunkar för det mesta
Jag lifvet tar som det sig ter
Jag tror det är det allra bästa.

För pjunk och knot jag afsky bär
Och missmod kan jag icke lida
Man bör så långt som möjligt är
Se lifvet från dessa ljusa sida
Om kulna dagar falla på.
Blir lifvet trist som stundom händer
Så tag det lungt och tänk som så
Det knallar ju en dag i sender.

2256

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNERARKIV

14

Fragment av visa.

När man kommer till en stuga
bländerna stå i dörren och buga
blott man är en vandrande gesäll.

Baron, patron som uppå herrgårn bor
kröker ryggen uti vinkel
tar så fram sin bästa finkel
blott man är en vandrande gesäll.

Prästen förresten som är min vän och bror

Fragment av visa.

2256

15.

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKLÄRNINGSARKIV

Ett par visor som allmänt sjöngs vid Ringsjöns sänkning 1864.
Arbetarna voro då de föredrogo sina visor ofta utklädda till
präster, bönder, flickor etc.

Så lustigt vandrar jag...

Så lustigt vandrar jag omkring
i grönan skog och mark
och därför gör det ingenting
om jag tar mig en stark.

Skulle någon nykter vän
mig förebrå ibland,
att jag tar mig en tår för tand
så svarar jag att Stockholms hundra män
de göra ju så med
de göra ju var dag
sig skyldiga till fylleri
och därför tutar jag.
